

«Пустельна» Папороть

Кілька сотень мільйонів років тому з'явилася на світ дивна, чарівна та магічна, за легендами, рослина, що заповонила величезні земні простори нашої планети і яка, являлася попередником насінневих видів рослин. Рослину, про яку йдеться мова, йменують Папороттю. Сьогоднішня папороть лише залишок того великого царства, що колись тут панувалої яке, в результаті багатьох потужних світових катаклізмів й значних кліматичних змін на планеті, зникло. Сьогодні, на згадку про них, нам природа залишила відносно невеличку їх частину. На території Парку зростає Болотяна папороть звичайна (*Thelypteris palustris* Schott.) [*Aspidium thelypteris* Sw., *Dryopteris thelypteris* (L.) A. Gray.]. Зазвичай цей вид обирає вологі місця для зростання: болота, плавні, заплавні ліси, заболочені вільшняки. На території України її можна зустріти в долинах великих річок: Дунаю, Дністра, П. Бугу та Дніпра. Родина: Папоротеві, в тому числі: Папоротеподібні, Болотянопапоротеві, включає до свого складу близько 4 тис. поширених по всьому світу, особливо у тропічних місцях, видів. Це і знайомі нам трави, невеличкі кущики, ліани, епіфіти (мохи та лишайники), що ростуть здебільшого на стовбурах дерев.

Папороть має укорочене надземне стебло, від якого відходять довгі і широкі перисті листки. Надземний пагін являється продовженням підземного – кореневища з додатковими коріннями. Листя папороті вельми різноманітні й привабливі, складаються з держаків і пластинок з характерним розгалуженням жилок, що являється одним з основних діагностичних, в сенсі ідентифікації виду чи роду, особливостей. На нижньому боці листків цієї рослини, у літній період року, з'являються маленькі коричневі випуклості, за якими знаходяться дрібні мішечки зі спорами, якими, власне, і розмножується папороть. Спори після свого дозрівання, потрапляють на вологий ґрунт, де і продовжують своє еволюціонування (циклічний розвиток рослини). Спори моноклітинні, округлої або ниркоподібної форми, розвиваються у спорангіях. Харчується папороть, як і всі інші зелені рослини, шляхом фотосинтезування й накопичення поживних речовин, що необхідні не лише для живлення надземної частини рослини (пагони, листя), а й кореневища.

Квітка папороті наділена магічною властивістю. За стародавнім віруванням слов'ян, якщо в ніч на Івана Купала зірвати цю квітку (легенда свідчить - нібито лише тоді вона розквітає) почнуть розвиватися здібності розуміння мови тварин. Та, насправді, ці рослини ніколи не квітнуть, тому магічних квіток папороті просто не існує у природі. Але, знову ж таки, «без віри немає знання, немає істини» (Августин Блаженний). Тож цінують сьогоднішній флористичний наш «фаворит - Папороть» і вірують, адже лише віра залишає кожному з нас останній шанс на здійснення омріяного.

